

[Torben Rechendorff]

noget; i hvert fald ikke noget særligt. Vi mener noget i Det Konservative Folkeparti. Vi mener også noget særligt, vi står bag de traktater, der er tiltrådt, vi står bag Maastricht-traktaten og Edinburgh-aftalen, og derfor står vi også bag intentionerne i det foreliggende lovforslag.

Det kan godt være – det vil jeg faktisk ikke udelukke – at der er nogle tekniske detaljer, som vi skal bore lidt i under udvalgsarbejdet. Det må vi så gøre, og vi vil også gøre det hurtigt, men af hensyn til valget den 9. juni mener jeg, at det er vigtigt, at vi får sagen på plads snarest muligt. Jeg opfatter indenrigsministerens intention på samme måde.

Jeg har lyst til specielt at henlede opmærksomheden på ét problem, nemlig at når den enkelte EU-borger har taget stilling til, om hun eller han ønsker at afgive sin stemme/opstille til Europa-Parlaments-valget i det ene eller det andet land, skal der ifølge forslaget og direktivet helt naturligt rettes forespørgsler fra bopælslandet til hjemlandet eller omvendt. Man kunne forestille sig, at disse forespørgsler ville tage tid, og det bekymrer mig lidt, at man måske kan komme i den situation, at man mange uger før selve valget skal tage stilling til, om man vil det ene eller det andet. Det mener jeg at vi skal se lidt nærmere på.

Men at EU-statsborgere, der har bopæl i et andet medlemsland end hjemlandet, kan udøve valgretten, som det så smukt hedder – enten i bopælslandet eller hjemlandet – med de deraf følgende betingelser og konklusioner, er vi ganske enige i.

Erik Larsen (V):

Indledningsvis vil jeg meddele, at Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag.

Forslaget sikrer, at statsborgere fra et andet EU-land kan udøve deres stemmeret i Danmark, hvis de pågældende har anmodet om at blive optaget på valglisten. Der er altså tale om en ret, som man aktivt skal anmode om, men i øvrigt er der, som det tidligere er nævnt, valgfrihed med hensyn til, om man ønsker at stemme i bopælslandet eller i hjemlandet.

For at imødegå eventuelle misforståelser er det værd at understrege, at denne lov alene taler om statsborgere fra et andet EU-land. Vi finder, at den foreslåede kontrol med, at de pågældende ikke stemmer i flere lande, er tilstrækkelig, og valgretten følger i øvrigt de gældende danske regler.

Når det drejer sig om valgbarhed til Europa-Parlamentet, er bestemmelserne i lovforslaget helt klare: personer, der af en eller anden grund har mistet deres valgbarhed i det land, hvor de har statsborgerskab, kan ikke være valgbare ved valg i Danmark.

Venstre kan som sagt støtte lovforslaget, som sikrer, at den enkelte EU-borger – uanset hvilket land vedkommende befinder sig i – kan udøve sin demokratiske ret. For os i Venstre er det en vigtig brik i forholdet til det fællesskab, som vi gerne ønsker at udbygge, og vi synes, at det er værd at tage med som en vigtig del.

Birgitte Husmark (SF):

Det er jo rigtigt, som de tidligere ordførere har sagt, at baggrunden for lovforslaget er bestemmelserne i Maastricht-traktatens artikel 8 B, stk. 2, og at man også relaterer sig til Edinburgh-afgørelsen.

Der er imidlertid mindst to ting i dette lovforslag, som jeg synes det er nødvendigt at vi forholder os ret grundigt til under udvalgsbehandlingen. Den ene er, om man kan være sikker på, at dette forslag ikke foregriber andre valgbehandlinger – kommunalvalg, folketingsvalg – idet der her i forhold til EF-borgere ikke er sat nogen frist med hensyn til, hvor længe man skal have boet i Danmark, før man har valgret; man skal bare være optaget i folkeregisteret, og så er det i orden bortset fra komplikationen med at anerkende, at man ikke stemmer to steder. Men principielt skal man bare have registreret sig hos folkeregisteret; så er man berettiget til at vælge og berettiget til at stille op. Så problemet er, om der helt klart er snor i, at det ikke kommer til at gælde for andre former for valg.

Det andet problem er, at vi jo i Danmark har den retsregel, at man ikke på forhånd udelukker nogen fra at stille op, mens man her i § 1, nr. 4, vedrørende ændringen af § 6 har det problem, at man siger, at den, der har valgret efter § 3, stk. 1, nr. 3, men som ved en civil- eller strafferetlig afgørelse har fortabt sin valgbarhed til Europa-Parlamentet i den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger, ikke er valgbar. Så er der godt nok indsat en kompromisopblødningsparagraf, stk. 4, der siger, at en person dog altid kan opstilles til valg uanset indsigelser om manglende valgbarhed efter stk. 2 eller stk. 3.